

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/305/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014200454
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014200454.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: JUDr. M. L., bytom J. C. O. XX, B., zastúpený advokátkou: JUDr. Eva Pravdíková Bučková, Advokátska kancelária so sídlom Sputniková 18, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, Komenského 52, Košice, za účasti: 1. Mgr. K. V., bytom F. č. XX, A., 2. A. V., bytom X. č. XX, A., 3. F. K., bytom O. č. XX, A., všetky zastúpené advokátkou: JUDr. Stanislava Majerová, Advokátska kancelária so sídlom Kpt. Nálepku 1200/15, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp.zn. OU-KE-OOP5-2014/00166/BNK, č.k. Xo 3/2014/Bnk-45, zo dňa 05.02.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, č.k. 6S/52/2014-79 zo dňa 24. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k. 6S/52/2014-79 zo dňa 24. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom č.k. 6S/52/2014-79 zo dňa 24. septembra 2015 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmať rozhodnutie žalovaného z 05.02.2014, sp.zn. OU-KE-OOP5-2014/00166/BNK, č.k. Xo 3/2014/Bnk-45, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v platnom znení (ďalej len „Katastrálny zákon“) odvolanie účastníkov konania Mgr. K. V., A. V., F. K. a JUDr. M. L. zamietol a rozhodnutie Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru č. X 316/2009-Tr zo dňa 20.11.2013 potvrdil, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Krajský súd žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov krajský súd zistil, že pôvodná vlastníčka nehnuteľnosti parcelné č. XXXX/X k.ú. A. dňa 15.04.2009 doručila Správe katastra Košice reklamáciu výmery

uvedeného pozemku. Podľa správy katastra z tohto podania nebolo jednoznačne zrejmé, či žiada o opravu chyby v katastrálnom operáte, a preto začala v súlade s § 57 Katastrálneho zákona prešetrovanie a vykonanie zmien údajov katastra v k.ú. A. a oznámením zo dňa 03.12.2009 začala konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte. Bývalá vlastníčka nehnuteľnosti F. K. podala ďalšie podanie zo dňa 15.04.2010, ktoré sa týkalo reklamácie, resp. prešetrovania výmery pozemku parcely č. XXXX/X k.ú. A.. Vzhľadom k tomu, že reklamácie a podania pôvodnej vlastníčky F. K. sa týkali reklamácie výmery pozemku a nie opravy chybného zákresu vlastníckej hranice pozemkov v katastrálnom operáte, preto Správa katastra Košice rozhodnutím z 24.01.2011 č. X-316/2009/Ov zo dňa 24.01.2011 podľa § 30 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zastavila konanie, nakoľko odpadol dôvod konania začatého na podnet správneho orgánu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 22.02.2011. Rozhodnutím Správy katastra Košice, odbor katastrálnych konaní zo dňa 08.02.2013 č. X-316/2009 bolo rozhodnuté o obnove konania, na základe návrhu Mgr. K. V., F. K. a A. (t.j. dedičky po pôvodnej vlastníčke neb. F. K.) zo dňa 28.02.2012, ktoré bolo ukončené právoplatným rozhodnutím Správy katastra Košice č. X-316/2009/Ov zo dňa 24.01.2011.

Pribraté účastníčky Mgr. K. V., A. V. a F. K. potom, čo bolo právoplatné rozhodnutie Správy katastra Košice z 24.01.2011 č. X-316/2009/Ov podaním zo dňa 27.02.2012 doručeným Správe katastra Košice 28.02.2012, podali nový návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte týkajúcej sa parcely č. XXXX/X zapísaná na LV č. XXXX k.ú. A., pretože podľa kúpno-predajnej zmluvy ich matka kúpila túto nehnuteľnosť vo výmere 444 m² a súčasný stav výmery tejto parcely evidovaný v katastri nehnuteľností je vo výmere 392 m² s tým, že skutočná výmera tejto parcely tak, ako je reálne oplotená zodpovedá výmere, ktorú nadobudla aj pôvodná vlastníčka, t.j. 444 m².

O tomto návrhu rozhodla Správa katastra Košice rozhodnutím z 28.08.2012 č. X-316/2009/Ov tak, že návrh navrhovateľiek na obnovu katastrálneho konania o oprave chyby v katastrálnom operáte č. X-316/2009 v k.ú. A. zamietla s tým, že predložený návrh na opravu chyby a jeho technický podklad posúdila ako návrh na obnovu katastrálneho konania č. X 316/2009 a zároveň účastníkov upozornila, že zmeny v katastri nehnuteľnosti týkajúce sa chybne zakreslenej hranice pozemkov v katastrálnej mape bude možné vykonať len na základe súhlasu vlastníkov všetkých dotknutých nehnuteľností. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie Mgr. K. V., A. V. a F. K. a Katastrálny úrad Košice ako odvolací správny orgán rozhodnutím z 28.11.2012 č.k. Ok 2/2012/Be-14 zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že z viacerých podaní vlastníkov parciel č. XXXX/X a XXXX vyplýva, že plot medzi týmito parcelami rešpektujú ako skutočnú hranicu ich parciel a k posunu tohto plota nedošlo od doby nadobudnutia vlastníckeho práva k týmto parcelám. Medzi vlastníckymi dotknutými parcelami teda nie je spor o priebeh hranice. Tieto tvrdenia, ako aj listinné podklady potvrdzujú, že reálne v teréne vlastníci parciel č. XXXX/X a XXXX užívajú tieto parcely tak, ako ich nadobudli a hranica medzi ich parcelami je na hranici oplotenia a nie je medzi nimi sporná. Tieto skutočnosti a listinné dôkazy, ktoré boli zadovážené majú charakter skutočnosti a dôkazov, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie v konaní č. X XXX/XXXX a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníkov konania. Zároveň poukázal na to, že povolenie, resp. zamietnutie návrhu na obnovu konania Správny poriadok viaže na splnenie vyššie citovaných podmienok uvedených v § 62 ods. 1 (v tomto prípade písm. a/ Správneho poriadku) a súhlas všetkých účastníkov konania takouto podmienkou nie je. Zároveň účastníci konania jednoznačne potvrdili priebeh hranice parciel v teréne a hranica medzi nimi nie je sporná. Pokiaľ by prvostupňový správny orgán v novom konaní rozhodol o zmene zákresu hranice parciel č. XXXX/X a XXXX v súlade s právnym a užívateľským stanov táto zmena zákresu hranice by sa prejavila aj v zmene výmery jednotlivých parciel, nakoľko výmera parcely registra C KN je údajom katastra a jeho zmenu by bolo potrebné vydať rozhodnutím podľa § 59 ods. 1 písm. a/ Katastrálneho zákona (okrem zmeny zákresu hranice podľa písm. b/). Na opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. a/ Katastrálneho zákona nie je potrebný súhlas účastníkov konania a správa katastra je ex lege povinná opraviť takúto chybu pri naplnení podmienok opravy.

Po tom, čo bolo rozhodnutie odvolacím správnym orgánom zrušené a vrátené prvostupňovému

správnemu orgánu, tento vykonal vo veci ústne pojednávanie dňa 14.10.2013 za prítomnosti právnej zástupkyne aj F. K. a za prítomnosti zástupcu JUDr. L., Ing. L. X.. Z predloženej zápisnice vyplýva, že F. K. uviedla podľa jej vedomosti hranica medzi predmetnými nehnuteľnosťami, t.j. parcelné č. XXXX/X a parcelné č. XXXX bola vytýčená cca 50 cm od vtedajšieho oplotenia smerom do pozemku p. L.. Pred týždňom zistila, že pôvodné oplotenie bolo odstránené a na pozemku je urobené nové oplotenie na inom mieste, posunuté smerom teraz už do jej pozemku. Má za to, že konanie p. L. je účelové v rozpore s jeho pôvodným tvrdením, že oplotenie existujúce minimálne od roku 2004 bolo postavené na vlastníckej hranici, preto žiada o opravu chybné zakreslenej hranice medzi predmetnými pozemkami v katastrálnom operáte a následne opravu výmeru predmetnej parcely. Nakoľko vec nepovažuje za spornú. Zástupkyňa JUDr. L. potvrdila, že p. L. postavil nové oplotenie, ktoré teraz považuje za vlastnícku hranicu a žiada, aby správny orgán nerozhodoval v tomto konaní o vlastníckej hranici, resp. o vlastníckom práve k predmetnej nehnuteľnosti.

Na základe takto doplneného dokazovania prvostupňový správny orgán (Okresný úrad Košice, katastrálny odbor) rozhodnutím z 20.11.2013 č. X-316/2009-Tr rozhodol tak, že návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte zo dňa 28.02.2012 na základe písomného podania Mgr. K. V., A. V. a F. K. v zastúpení splnomocnenec JUDr. K. Q. podľa § 59 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápisnice vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších zmien a doplnkov vedený pod č.k. X-316/2009-Tr zamietal. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správny orgán dospel k záveru, že medzi účastníkmi je spor o priebehu vlastníckej hranice, ako aj spor o vlastnícke právo k časti pozemku, ktorý sa má nachádzať medzi pôvodným plotom a terajším oplotením, ktorý nie je oprávnený rozhodovať v zmysle § 59 ods. 1 Katastrálneho zákona a má za to, že toto nemôže vykonať v konaní o opravu chyby v katastrálnom operáte, ale o spore týkajúcom sa hranice medzi dvoma nehnuteľnosťami a ak ide aj o určenie vlastníckeho práva je oprávnený rozhodovať výlučne súd v zmysle § 7 ods. 1 O.s.p..

Žalovaný rozhodnutím z 05.02.2014 sp.zn. OU-KE-OOP5-2014/00166/BNK,

č.k. Xo 3/2014/Bnk-45 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a zamietol odvolanie Mgr. K. V., A. V. a F. K. a JUDr. M. L..

Krajský súd poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 244 ods. 1 v spojení s § 247 ods. 1 O.s.p. konštatoval, že súd nevyhľadáva za účastníka konkrétne dôvody v nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia, ktorým je súd podľa § 250h O.s.p. viazaný. Ak žalobca v žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia neuvedie akými konkrétnymi nezákonnosťami rozhodnutia žalovaného správneho orgánu trpí, v čom žalobca týmto rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach (nestačí uviesť len všeobecné tvrdenie, že rozhodnutím bol porušený zákon), súd tieto skutočnosti za neho nevyhľadáva, keďže práve tieto skutočnosti podľa § 249 ods. 2 O.s.p. majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je súd viazaný.

Krajský súd uviedol, že z prvostupňového správneho orgánu zo dňa 28.11.2012,

č.k. Ok 2/2012/Be-14, ako aj z preskúmaného rozhodnutia žalovaného zo dňa 05.02.2014, sp.zn. OU-KE-OOP5-2014/00166/BNK, č.k. Xo 3/2014/Bnk-45, rozhodoval o návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona

č. 162/1995 Z.z. tak, ako to uviedli navrhovateľky vo svojom návrhu zo dňa 27.02.2012, doručeného Správe katastra Košice 28.02.2012, v ktorom poukazovali na to,

že parcela č. XXXX/X pri kúpe ich matkou neb. F. K. mala byť o výmere 442 m² a teraz podľa evidencie v katastri nehnuteľnosti má výmeru 392 m² a majú za to, že k tejto chybe vo výmere došlo v rámci obnovy katastrálneho operátu, kedy došlo aj k prečíslovaniu parciel. V priebehu správneho konania sa poukazyvalo na to, že hranicu medzi

parcelami č. XXXX/X a parc. č. XXXX mal posunúť pri výstavbe nového plotu vlastník parcely č. XXXX JUDr. M. L., ktorý potvrdil, že medzi nehnuteľnosťami postavil nový plot podľa neho na hranici medzi parcelami tak, ako bola zakreslená v katastrálnej mape. Pribraté účastníčky konania a najmä F. K., ktorá je t.č. výlučnou vlastníčkou parc. č. XXXX/X tvrdila, že došlo k posunu hranice, pretože podľa jej vedomostí a informácií, hranica medzi nehnuteľnosťami mala byť cca 50 cm do strany parc. č. XXXX,

ktoré posunutie mal vykonať JUDr. L., keď postavil nový plot.

Podľa názoru krajského súdu vzhľadom na to, čo je predmetom preskúmaného rozhodnutia, teda že ide o rozhodnutie o opravu chyby podľa § 59 Katastrálneho zákona, preto nie je možné konanie na základe tohto návrhu zastavovať, ale podľa názoru krajského súdu správne orgány rozhodli, ak návrh na opravu chyby v katastri operátu podľa § 59 ods. 3 Katastrálneho zákona zamietli, pretože nie sú splnené zákonné podmienky pre opravu chyby v katastrálnom operáte.

Krajský súd poukazom na skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu dospel k názoru, že rozsah preskúmania rozhodnutia a predovšetkým predmet preskúmaného rozhodnutia je to, o čom rozhodol prvostupňový správny orgán a o čom rozhodoval odvolací správny orgán. Konštatoval, že v danom prípade tak, ako to vyplýva z obsahu prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného, bolo rozhodované o návrhu F. K., Mgr. K. V. a A. zo dňa 27.02.2012 doručeného Správe katastra Košice 28.02.2012 a ide o návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z.z. týkajúci sa výmery parcely č. XXXX/X, ktorá má menšiu výmeru v evidencii katastra nehnuteľnosti ako má reálnu, resp. aká výmera bola kúpená ich nebohú matkou F. K., a teda že nejde o obnovu konania, ktoré bolo začaté správnym orgánom na základe podnetu ich matky ešte v roku 2009. Napokon aj zo zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 14.10.2013 jednoznačne vyplýva, že F. K. uviedla, že hranica medzi predmetnými nehnuteľnosťami bola vytýčená cca 50 cm od vtedajšieho oplotenia smerom do pozemku p. L. a asi týždeň pred ústnym pojednávaním zistila, že pôvodné oplotenie bolo odstránené, na pozemku je urobené nové oplotenie, ale na inom mieste ako bolo a posunuté má byť do ich pozemku. Zástupkyňa JUDr. L. na ústnom pojednávaní uviedla, že došlo k urobeniu nového oplotenia na inom mieste ako bolo predtým. Už aj z tohto ústneho pojednávania a najmä z prednesov účastníkov jednoznačne vyplýva, že nejde o obnovu konania, ktoré začalo na podnet bývalej vlastníčky neb. F. K. a správny orgán v roku 2009 ho začal na podnet - reklamáciu neb. F. K., doručenej 15.04.2009, ale toto konanie bolo začaté na základe návrhu zo dňa 27.02.2012, doručeného Správe katastra Košice 28.02.2012. Krajský súd konštatoval, že vykonaným dokazovaním, a to predovšetkým na ústnom pojednávaní dňa 14.10.2013 bolo jednoznačne preukázané, že medzi vlastníckymi parcelami č. XXXX/X a parcely č. XXXX je spor o hranicu, pretože každý z účastníkov tvrdí, že hranica prebieha na inom mieste. Krajský súd tiež poukázal na to, že z obsahu predložených administratívnych spisov sa nedá zistiť ako Správa katastra Košice pokračovala v konaní potom, čo bola povolená obnova konania rozhodnutím zo dňa 08.02.2013, č. X-316/2009.

Krajský súd považujúci za preukázané, že o návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 Katastrálneho zákona správne orgány rozhodli, a to prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 20.11.2013 a žalovaný rozhodnutím zo dňa 05.02.2014, ktoré je aj predmetom preskúmania súdom, dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu bol v súlade so zákonom č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v platnom znení, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo v konaní úspešný nebol.

2.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/52/2014-7 zo dňa 24.09.2015 zmenil tak, že zruší rozhodnutie Okresného úradu Košice, odbor opravných prostriedkov sp.zn. OU-KE-OOP5-2014/00166/BNK, č.k. Xo 3/2014/Bnk-45, zo dňa 05.02.2014 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu Košice, katastrálny odbor, č.k. X-316/2009-Tr zo dňa 20.11.2013 v celom rozsahu. Súčasne žiadal zaviazať žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového i odvolacieho konania.

V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že súd prvého stupňa na základe skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Žalobca tiež namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu spočívajúcom v nedôvodnom rozhodnutí o predbežnej otázke inak, v rozpore s tým, ako o nej už bolo samotným správnym orgánom príslušným na jej rozhodnutie, tvrdiac, že prvostupňovému súdu neprislúcha meniť rozhodnutie správneho orgánu v už raz posúdenej predbežnej otázke, a ktorá navyše nebola napadnutá žalobou.

Žalobca tvrdil, že sa domáhal zrušenia rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci pri rozhodovaní o vykonaní, resp. nevykonaní opravy chyby, nakoľko má za to, že správne konanie, ktoré začalo z vlastnej činnosti správneho orgánu a ktoré bolo obnovené na podnet účastníka konania je stále rovnakým, totožným správnym konaním, ktoré nemožno ukončiť tak, že sa rozhodne zamietnutím, ale zastavením, keďže návrh účastníka správneho konania vo veci samej absentuje.

Poukazom na skutkové okolnosti daného prípadu a právnu úpravu ustanovenú v § 19 ods. 2 v spojení s § 62 ods. 1 písm. a/ správneho poriadku a s § 135 ods. 2 O.s.p., ktorú citoval, žalobca uviedol, že proti posúdeniu návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte zo dňa 28.02.2012 vznesenom jednou stranou účastníkov správneho konania príslušným správnym orgánom neboli zo strany žiadneho účastníka správneho konania vznesené žiadne námietky, poukazom na to, že o takomto posúdení nie je potrebné vyhotovovať samostatné rozhodnutie, ako aj, že dotknutá okolnosť taktiež nebola zo strany žalobcu napadnutá žalobou, o ktorej rozhodoval prvostupňový súd.

Dôvodil, že v dotknutom súdnom konaní pred Krajským súdom v Košiciach č.k. 6S/54/2014 (zrejme 6S 52/2014) išlo o preskúmanie právoplatného rozhodnutia správneho orgánu, ktoré možno začať výlučne na návrh žalobcu, ktorým je žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, v ktorom konaní platí tzv. kasačný princíp.

Tvrdil, že v danom prípade mal správny orgán za jednoznačné, že podanie účastníkov správneho konania zo dňa 28.02.2012 je potrebné vyhodnotiť ako návrh na obnovu konania o oprave chyby v katastrálnom operáte. Táto okolnosť nebola žalobcom v rámci žaloby zo dňa 11.04.2014 žiadnym spôsobom namietaná. Vytýkal prvostupňovému súdu, že nad rámec podanej žaloby a nad rámec dôvodov uvedených v žalobe túto okolnosť skúmal a dokonca sám vyhodnotil v rozpore s už predchádzajúcim vyhodnotením zo strany správneho orgánu a to aj napriek tomu, že táto okolnosť nebola sporná ani medzi účastníkmi správneho konania. Poukázal na to, že súd nie je viazaný len dôvodmi uvedenými v napadnutom správnom rozhodnutí, ale tiež námietkami žalobcu vyjadrenými v žalobe. Správny súd má zákonom uloženú povinnosť preskúmať napadnuté rozhodnutie len v rozsahu dôvodov, ktoré určí žalobca vo svojej žalobe proti nezákonnému rozhodnutiu správneho orgánu v zmysle § 250j Občianskeho súdneho poriadku, inak by konal v rozpore so základnou zásadou iudex ne eat petita partium, v ktorej súvislosti dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 5Sžf 34/2010. Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 250j ods. 2 O.s.p., ktorú citoval, žalobca vyslovil názor, že nakoľko žiadal o zrušenie správneho rozhodnutia, a to na základe nesprávneho právneho posúdenia otázky správnym orgánom, či je obnovené správne konanie o oprave chyby potrebné zastaviť alebo zamietnuť, prvostupňový súd nedôvodné a nad rámec svojich oprávnení priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom dospel k záveru, že je potrebné, aby správny orgán skúmal tiež okolnosť, či a akým spôsobom došlo k posúdeniu charakteru podnetu účastníkov správneho konania, majúci tiež za to, že nejde o vadu, ktorá by ovplyvnila napadnuté správne rozhodnutia, ak správny orgán nevydal osobitné rozhodnutie o tom, že posúdil návrh účastníka konania ako podnet na obnovu konania. Vytýkal prvostupňovému súdu, že vo svojom rozhodnutí sa vôbec nezaoberal podstatou námietok uvedených v žalobe, ktoré spočívali v namietaní nesprávneho právneho posúdenia správnosti určenia dôvodu skončenia správneho konania, keď tejto podstatnej a jedinej okolnosti namietanej žalobcom prvostupňový súd nevenoval žiadnu pozornosť, pričom posudzoval okolnosti, ktoré vôbec neboli medzi účastníkmi sporné a ani napadnuté žalobou, čím nesprávne zistil a vyhodnotil skutkový stav veci.

Poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 157 ods. 2 O.s.p., ktorú citoval, vyslovil žalobca názor, že prvostupňový súd nemohol z ním uvedených dôvodov žalobu zamietnuť, nakoľko o žalobcom vznesených dôvodoch žaloby vôbec nerozhodol, týmto sa v podstate vôbec nezaoberal, v ktorej súvislosti dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sžo 169/2010 zo dňa 24.03.2011. Ďalej poukázal na to, že odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle judikatúry slovenských súdov rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, napr. aj právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, ak súd nepodá náležité odôvodnenie, ktoré by súviselo s dôvodmi žaloby, ak dôvody žaloby neposúdi a nevyhodnotí, dochádza k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, (I. ÚS 50/97, I. ÚS 54/97, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 207/2011 zo dňa 29.01.2013). Žalobca namietal, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ktoré viedli prvostupňový súd k zamietnutiu žaloby, navyše je v rozpore so zisteným skutkovým stavom tak, ako bol zistený na to príslušným správny orgánom pri posudzovaní charakteru podnetu účastníkov správneho konania zo dňa 28.02.2012.

Ďalej žalobca tvrdil, že očakával, že jeho argumentmi ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci sa prvostupňový súd bude náležitým spôsobom zaoberať, napriek tomu, prvostupňový súd v tejto súvislosti riešil okolnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi konania sporné a ktoré boli navyše odlišným spôsobom posúdené správny orgánom na to príslušným, pričom prvostupňový súd sa vôbec nevysporiadal so zásadným argumentom žalobcu o tom, že skončenie správneho konania, ktoré začalo z úradnej moci správneho orgánu a ktoré bolo obnovené na základe podnetu účastníkov správneho konania, sa má zastaviť, nie zamietnuť, poukazom na to, že charakter správneho konania nemohli zmeniť ani zmenené skutkové okolnosti prípadu, ktoré by mohli mať vplyv výlučne na dôvody skončenia správneho konania, v ktorej súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.05.2013, sp.zn. 4Cdo 277/2012.

3.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu navrhoval, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6S/52/2014-79 zo dňa 24.09.2015 ako vecne správny potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia sa žalovaný stotožnil so závermi krajského súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho písomnom odvolaní, tvrdiac, že skutočnosti uvádzané odvolateľom nemajú vplyv správne právne posúdenie veci. Uviedol, že odvolací správny orgán mal za preukázané, že v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte došlo v priebehu konania medzi účastníkmi ku sporu o určenie vlastníckeho práva a zároveň stav v operáte katastra nehnuteľností bol dotknutý právnou zmenou neumožňujúcou opravu chyby. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že konanie č. X 316/2009 bolo začaté na základe vlastného podnetu správneho orgánu, a preto malo byť konanie zastavené podľa § 30 ods. 1 písm. e/ správneho poriadku, bezprostredným podnetom na konanie vo veci bola reklamácia výmery F. K. zo dňa 15.04.2009 a následne podanie označené ako návrh na opravu chyby zo dňa 27.02.2012, ktoré skutočnosti sú preukázané listinami nachádzajúcimi sa v spisovom materiáli OU-KE-OOP5-2014/00166/BNK. Uviedol, že zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. e/ správneho poriadku nemožno na konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte aplikovať, a ani ak katastrálny orgán v danom konaní zistí, že v ňom v podstate ide o vlastnícky, resp. iný vecnoprávny spor, poukazom na to, že katastrálne orgány sú na konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte príslušné zmysle katastrálneho zákona. Dajúc do pozornosti, že ak v tomto konaní zistia, že namietaný chybný údaj na liste vlastníctva nemožno opraviť, pretože na takýto postup nie je daný zákonný dôvod, a že daná vec má v podstate charakter vlastníckeho, resp. iného vecnoprávneho sporu, sú povinné konanie o oprave chyby ukončiť, a to spôsobom závislým od začatia konania, teda buď vydaním rozhodnutia o zamietnutí opravy alebo zastavením konania podľa § 30 ods. 1 písm. h/ správneho poriadku.

Konštatoval, že v tomto prípade konanie o oprave chyby začalo na základe návrhu účastníka konania, a preto bol správny orgán povinný vydať rozhodnutie o zamietnutí návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte, v ktorej súvislosti poukázal na skutočnosť, že aj v zápisnici o ústnom pojednávaní uskutočnenom dňa 14.10.2013 na Okresnom úrade Košice, katastrálnom odbore navrhla splnomocnená zástupkyňa JUDr. M. L. - Ing. L. X. návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte zamietnuť, čo aj potvrdila svojim podpisom.

Žalovaný záverom uviedol, že odvolací správny orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol zamietnutý návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte, tento návrh podali osoby odlišné od žalobcu, výsledkom napadnutého rozhodnutia bolo to, že právny stav a zápisy na dotknutých listoch vlastníctva sa nezmenili, t.j. boli rovnaké pred začatím konania ako aj po jeho právoplatnom skončení a žalobca zároveň v konaní prejavil záujem, aby správny orgán nevykonal opravu chyby v katastrálnom operáte, z ktorého je zrejmé, že v preskúmanom konaní nedošlo k ukráteniu žalobcu na jeho právach rozhodnutím a postupom správneho orgánu.

4.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p, § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného z 05.02.2014, sp.zn. OU-KE-OOP5-2014/00166/BNK, č.k. Xo 3/2014/Bnk-45, žiadajúc jeho zrušenie v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a vrátenie veci na ďalšie konanie.

V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd zistil, že predmetom preskúmacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu z 05.02.2014, sp.zn. OU-KE-OOP5-2014/00166/BNK, č.k. Xo 3/2014/Bnk-45, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie účastníkov správneho konania Mgr. K. V., A. V., F. K. a JUDr. M. L. zamietol a rozhodnutie Okresného úradu Košice, katastrálneho odboru č. X 316/2009-Tr zo dňa 20.11.2013 potvrdil.

Okresný úrad Košice, katastrálny odbor rozhodnutí č. X 316/2009-Tr zo dňa 20.11.2013 podľa § 59 ods. 3 katastrálneho zákona zamietol návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konania im predchádzajúce a zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že dôvody žalobcu uvádzané v jeho žalobe nie sú spôsobilé pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým dáva do pozornosti, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného, odvolací súd zistil, že medzi účastníkmi konania ostalo sporné právne posúdenie otázky, či katastrálne konanie o opravu chyby v katastrálnom operáte v danom prípade bolo ukončené zamietnutím návrhu v súlade so zákonom, keď žalobca v žalobe namietal, že skončenie správneho konania, ktoré začalo z úradnej moci správneho orgánu a ktoré bolo obnovené na základe podnetu účastníkov správneho konania, sa má zastaviť podľa § 30 ods. 1 písm. e/ správneho poriadku a nie zamietnuť, považujúc túto námietku za zásadnú a žalovaný tvrdil, že v tomto prípade konanie o oprave chyby začalo na základe návrhu účastníka konania, a preto bol správny orgán povinný vydať rozhodnutie o zamietnutí návrhu na opravu chyby v katastrálnom operáte, ako aj, že zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. e/ správneho poriadku nemožno na konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte aplikovať, pričom zastaviť konanie by bolo možné len podľa § 30 ods. 1 písm. h/ správneho poriadku.

Podľa § 59 ods. 1 až 6 zákona č. 162/1995 Z.z. v znení účinnom v čase rozhodovania žalovaného, okresný úrad aj bez návrhu a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra, b) v súčinnosti s vlastníkami a inými oprávnenými osobami opraví v katastrálnej mape chybné zakreslené hranice pozemkov, c) v súčinnosti so štátnymi orgánmi, obcami, notármi, ako aj s vlastníkami a inými oprávnenými osobami opraví údaje katastra spôsobené chybami v písaní a počítaní a inými zrejmi nesprávnosťami v písomných vyhotoveniach právnych úkonov, vo verejných listinách a v

iných listinách.

Vlastníci a iné oprávnené osoby sú povinní pri oprave chýb v katastrálnom operáte poskytovať pravdivé a presné informácie a predkladať doklady na ich preukázanie; ak je to na opravu chýb v katastrálnom operáte nevyhnutné, sú povinní zúčastniť sa na tomto katastrálnom konaní.

Ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosťou sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte. Okresný úrad je povinný vykonať opravu do 30 dní, v osobitne odôvodnených prípadoch do 90 dní od doručenia písomnej žiadosti o opravu chýb.

Oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1.

Na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

Predpokladom vykonania opravy chyby v operáte katastra nehnuteľností katastrálnym orgánom podľa § 59 ods.1 katastrálneho zákona je zistenie, či už na základe návrhu alebo z úradného postupu, že údaje katastra sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinnou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Predmetom konania o oprave chyby v operáte katastra nehnuteľností katastrálnym orgánom podľa §§ 59 ods. 1 a nasl. katastrálneho zákona nemôže byť posudzovanie hranice medzi susednými pozemkami, ak medzi vlastníckymi susediacich pozemkov nie je zhoda. Pokiaľ medzi vlastníckymi susediacich pozemkov vyvstane spor o vlastnícku hranicu, ktorýkoľvek z nich ako dotknutá osoba má právo domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva v inom a to v občiansko-právnom konaní na príslušnom súde, keďže len súd v občiansko-právnom konaní začatom na základe vlastníckej žaloby preskúmava, či právny titul, na základe ktorého bol vykonaný zápis do katastra, bol urobený v súlade s právnymi predpismi platnými v čase jeho vzniku.

Skutkové okolnosti daného prípadu potvrdzujú, že F. K. žiadosťou doručenou správne orgánu dňa 15.04.2009 žiadala o prešetrenie výmery pozemku parcely č. XXXX/X, k.ú. A. z dôvodu zistenia rozdielu vo výmere pozemku; Správa katastra Košice konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte podľa § 30 ods. 1, písm. h/ správneho poriadku zastavila rozhodnutím X 316/2009/Ov z 24.01.2011 z dôvodu, že sa jedná o spor o vlastnícku žalobu; na Správu katastra Košice Mgr. K. V., A. V. a F. K. - zúčastnené osoby, dňa 28.02.2012 podali nový návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte, ktorý správny orgán prvého stupňa posúdil ako návrh na obnovu konania č. 316/2009; Správa katastra Košice návrh na obnovu konania zamietla rozhodnutím z 28.08.2012 č. X -316/2009/Ov; po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho správneho orgánu z 28.11.2012 Správa katastra Košice rozhodnutím z 08.02.2013 X 316/2009 obnovu konania povolila; v následnom konaní dospievajúc k záveru, že v danom prípade ide o spor o priebeh vlastníckej hranice medzi zúčastnenými osobami - Mgr. K. V., A. V. a F. K. a žalobcom - JUDr. M. L., ako vlastníkov susediacich pozemkov, správny orgán prvého stupňa rozhodnutím X 316/2009 -Tr z 20.11.2013 návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte z 28.02.2012 zamietol; na základe odvolania uvedených účastníkov žalovaný správny orgán prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil a ich odvolania zamietol rozhodnutím č. Xo 3/2014/Bnk-45 z 05.02.2014-rozhodnutie napadnuté žalobou. Žalobca bol účastníkom tak pôvodného konania o oprave chyby v katastrálnom operáte, ako aj následného tohto konania po povolení obnovy pôvodného konania. Správny orgán v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte postupoval v súčinnosti s účastníkmi konania. Žalobca ako účastník správneho konania mal právo sa vyjadrovať ku všetkým skutkovým a právnym skutočnostiam veci sa dotýkajúcich, ktoré právo aj využil. Skončením predmetného konania o oprave chyby v katastrálnom operáte sa právny stav vo vzťahu k pozemku vo vlastníctve žalobcu susediaceho s pozemkom zúčastnených osôb, ktoré podali návrh na opravu chyby v katastrálnom operáte, nijako nezmenil.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení daného prípadu zdôrazňuje, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či žalovaný správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či

konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, v rámci ktorého procesu je povinnosťou súdu súčasne posudzovať, či v žalobe namietané procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach a súčasne rozsahom určeným predmetom konania a rozhodovania správnych orgánov oboch stupňov. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1, 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Základným cieľom konania v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je preskúmať zákonnosť len takých rozhodnutí a postupov správnych orgánov, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Zákonným predpokladom podania správnej žaloby v správnom súdnictve je teda skutočnosť, že žalobca bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím, ktoré je nezákonné (R 62/1998). Správny súd musí skúmať preukázanie ukrátenia práv žalobcu nezákonným rozhodnutím ex offi. Ak teda správne orgány oboch stupňov v merite veci rozhodli tak, že nie je možné vo veci samej v konaní o oprave chyby v katastrálnom konaní pokračovať z dôvodu, že v konaní mali preukázané, že medzi účastníkmi konania je spor o vlastnícku hranicu pozemkov v ich vlastníctve, a teda v operáte katastra žiadnu opravu nevykonali, odvolací súd zastáva názor, že žalobcovi nemohla vzniknúť ujma na jeho právach, ako základnej podmienky súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu.

Súd prvého stupňa náležite postupoval v intenciách citovaných právnych noriem Občianskeho súdneho poriadku, keď vykonal súdny prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a v tomto procese posudzoval, či napadnutým rozhodnutím a postupom žalovaného boli alebo mohli byť porušené, resp. dotknuté práva a oprávnené záujmy žalobcu, poukazom na to, že nie je povinnosťou súdu vyhľadávať dôvody za žalobcu, preto v danom prípade nie je možné súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu, že prvostupňový súd svojím postupom mu ako účastníkovi konania odňal právo na prístup k súdu zaručené v čl. 46 ods. 1, Ústavy Slovenskej republiky.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal, že súd prvého stupňa na základe skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Pokiaľ žalobca tvrdil, že sa domáhal zrušenia rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci pri rozhodovaní o vykonaní, resp. nevykonaní opravy chyby, nakoľko má za to, že správne konanie, ktoré začalo z vlastnej činnosti správneho orgánu a ktoré bolo obnovené na podnet účastníka konania je stále rovnakým, totožným správnym konaním, ktorého nemožno ukončiť tak, že sa rozhodne zamietnutím, ale zastavením, keďže návrh účastníka správneho konania vo veci samej absentuje, a súčasne nepreukázal, akým spôsobom a v akom rozsahu napadnutým rozhodnutím žalovaného a postupom, mu prechádzajúcim, boli porušené alebo dotknuté jeho práva a oprávnené záujmy, pričom skutkové zistenia vyplývajúce v danej veci z administratívneho spisu práve preukazujú skutočnosť, že napadnutým rozhodnutím žalovaného a postupom, mu predchádzajúcim, neboli nijak porušené a ani dotknuté práva a oprávnené záujmy žalobcu ako zákonný predpoklad na zrušenie rozhodnutia žalovaného pre jeho nezákonnosť, čo malo za následok zamietnutie žaloby.

Vzhľadom k uvedenému krajský súd dospel k správneému záveru, že v danej veci neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci správneému orgánu na ďalšie konanie.

Odvolací súd, tak ako súd prvého stupňa, hodnotením zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu posudzovaním, či rozhodnutím žalovaného a jeho postupom boli porušené práva a oprávnené záujmy žalobcu, nezistil dôvody podmieňujúce zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, keďže právne postavenie žalobcu rozhodnutím žalovaného nebolo nijakým spôsobom dotknuté, keď výsledkom konania o oprave chyby v katastrálnom operáte nebola vykonaná žiadna oprava v operáte katastra.

Odvolací súd v danom prípade však dáva do pozornosti žalovaného, že v konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte, ktoré správny orgán začal z vlastného podnetu, v ktorom pokračoval jeho následným obnovením, sa dopustil procesnej chyby, keď návrh na vykonanie opravy zamietol, avšak uvedené procesné pochybenie nemožno považovať za takú vadu konania, ktorá by pre jej nezákonnosť bola spôsobilá zasiahnuť do subjektívnej sféry žalobcu tak, že by boli porušené jeho práva a oprávnené záujmy. Z uvedených dôvodov námietky žalobcu uvedené v odvolaní ako aj v žalobe odvolací súd nepovažoval za odôvodňujúce pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Pokiaľ žalobca namietal, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani túto námietku.

Podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 157 ods. 1, 2 O.s.p. v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách

"V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. O.s.p.

Problematike týkajúcej sa povinnosti náležite zdôvodniť rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v nálezoch sp.zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov ako aj orgánov verejnej správy svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosť súdu ako aj orgánu verejnej správy je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia rozhodnutia teda musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

Vzhľadom na to, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa uvedené skutočnosti vyplývajú nemožno sa stotožniť s námietkou žalobcu o nedostatočne odôvodnenom rozhodnutí krajského súdu a o potrebe jeho zrušenia pre vadu nepreskúmateľnosti. Odvolací súd v danej súvislosti dodáva, že i keď z ustálenej judikatúry ESLP je zrejmé, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, nemožno opomenúť, že v zmysle judikatúry Súdneho dvora ako aj ústavného súdu sa pritom nevyžaduje, aby sa na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). V tejto súvislosti dáva odvolací súd žalobcovi opätovne do pozornosti, že správny súd prv než začne vo veci konať je povinný skúmať podmienky konania a súčasne aj či žaloba obsahuje všetky náležitosti. V prípade ich absencie nemôže vec meritórne prejednať. Pokiaľ krajský súd nezistil dôvody pre zastavenie konania a vec meritórne prejednal a rozhodol, postupoval v súlade so zákonom. Súd prvého stupňa vo veci nepochybil, keď v odôvodnení rozhodnutia nevenoval osobitnú pozornosť námietke žalobcu ohľadne formy vydaného napadnutého rozhodnutia, pretože správne upriamil pozornosť na to, či napadnutým rozhodnutím a postupom žalovaného boli porušené práva žalobcu. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že obligatórnou náležitosťou žaloby je aj tvrdenie a zdôvodnenie žalobcu, že nezákonným rozhodnutím a postupom žalovaného boli porušené jeho práva a v akom rozsahu, čo v danom prípade zo žaloby nevyplýva.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu nedostatočného a nesprávneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu za nedôvodné. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza dostatočné skutočnosti a právne dôvody, ktoré ho viedli k právnemu záveru o potrebe zamietnutia žaloby, čo je v súlade s procesnými požiadavkami vyjadrenými v ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu, poukazom na závery uvedené vyššie, odvolací súd považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 s § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto

konania, keďže v tomto konaní bol neúspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania súdneho prieskumu v zásade zákon nepriznáva.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1 .mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.